

SOCIALISTISCH ALTERNATIEF

€1
€2 steunprijs

November-December 2017

Het nieuwe kabinet z.s.m. het Rijksmuseum in

Nederland heeft een nieuwe regering. Een kabinet voor de “normale Nederlander”. Volgens de regeringspartijen, met de VVD voorop, is dat de aandeelhoudende, winstmakende, ondernemende Nederlander. De vennootschapsbelasting gaat omhoog; de winstbelasting voor multinationals wordt zelfs helemaal afgeschaft. De rijken krijgen van dit kabinet zo jaarlijks een cadeautje van 4,7 miljard. De armere, ‘abnormale’ Nederlander krijgt een strafpakket... Dit kabinet moet zo snel mogelijk het Rijksmuseum in. Maar dat gaat niet vanzelf, daar is massale actie van de arbeidersbeweging voor nodig.

DOOR PIETER BRANS, AMSTERDAM

De grote gebaren naar de rijken (met een inkomen van boven de 100.000 euro ga je er 1500 euro op vooruit), iemand moet dat betalen. Daarom gaat de BTW op eerste levensbehoeften van 6 naar 9%. Dan gaat het om de dagelijkse boodschappen, groente en fruit (dacht dat het de bedoeling was dat we gezonder gingen eten...), energie, water, boeken, kunst, horeca (koffie en bier), kaartjes voor het openbaar vervoer. De VVD zegt dat dit wordt goedge maakt door verlaging van de inkomstenbelasting. Iedereen weet dat dat niet klopt. Rijken krijgen een lager tarief, de rest een verhoogd standaard tarief

voor de inkomstenbelasting.

Voor de helft van de jongeren geldt nu al dat ze niet weten of er morgen nog werk is. Daar komt geen einde aan. Veel ZZP'ers verdienen een schandelijk laag uurtarief, meer dan een ouderwets stukloon zonder sociale zekerheid is het niet. Dat blijft waarschijnlijk ook zo.

Wat de ouderen betreft, kunnen we het niet beeldender zeggen dan de FNV: de ouderen mogen op hun knieën naar de eindstreep, de versnelling van de verhoging van de AOW-leeftijd blijft gehandhaafd. Wie het vervoegd pensioen of de AOW gehaald heeft, wordt door het vaak kleine inkomen extra gestraft met de BTW-verhoging op de dagelijkse boodschappen.

Grote groepen Nederlanders gaan door een nieuwe regeling minder verdienen dan het huidige minimumloon. In veel gevallen geldt er al helemaal geen CAO om werknemers te beschermen.

Het kabinet slaat zich op de borst over de “hoge ambities” wat betreft het milieu. Maar de meeste maatregelen worden doorgeschoven naar volgende regeringen; bovendien draaien de gewone mensen voor het grootste gedeelte op voor de kosten, niet de grote bedrijven die verantwoordelijk zijn voor de grootste milieuvervuiling.

Dit kabinet staat zwak. Het motto is “Vertrouwen in de toekomst”

Lees verder op pagina 2

Vervolg op pagina 1

maar de feitelijke situatie is anders. Dit kabinet heeft slechts een meerderheid van 76 zetels in het parlement. De steun voor deze combinatie van neoliberalen en conservatieve christenen in de samenleving is minimaal, slechts een kwart van de mensen is positief gestemd. 40 Procent heeft geen vertrouwen en de helft van de mensen denkt dat ze er op achteruit zullen gaan.

De leiding van de FNV heeft geprobeerd om met de werkgevers een sociaal akkoord met het nieuwe kabinet te sluiten. Dat is mislukt. Vervolgens zijn de werkgevers door het kabinet alsnog ruim bediend. De vakbeweging speelt in de ogen van dit kabinet geen rol meer. Voor de vakbeweging is er nog maar één mogelijkheid: onderhandelen op basis van de kracht en druk die alleen door actie kan worden opgewekt.

Voor de oppositie geldt dat de actie om de BTW-verhoging ongedaan te maken, al begonnen is. Een handtekeningenactie is een goed begin, maar er zal meer nodig zijn om dit kabinet te laten vallen. De samenwerking van de SP met Groen Links en de PvdA tegen de verhoging van het lage BTW-tarief lijkt nu logisch, maar er schuilt wel degelijk een gevaar in samenwerking met partijen die het bezuinigingsbeleid in de afgelopen jaren mogelijk hebben gemaakt.

De arbeidersbeweging zal het programma van deze nieuwe regering alleen door massaal verzet kunnen blokkeren. De mogelijkheden in het parlement zijn veel te beperkt om effect te sorteren. Er is een actieplan nodig van demonstraties en stakingen, uitmondend in een algemene staking. Dit zou voorbereid moeten worden met een grote campagne van de vakbeweging, met bedrijfsbijeenkomsten en regionale bijeenkomsten om zoveel mogelijk werkenden te betrekken bij de acties.

Voor de vakbeweging moet leiding geven aan dit verzet. De SP moet buiten de Tweede Kamer nieuwe slagkracht ontwikkelen. Voor

een effectieve strijd is een programma nodig met de volgende eisen:

- **Weg met de BTW verhoging!**
- **Een loonsverhoging van minimaal 5%, iedereen minstens 1000 euro erbij**
- **Een 32-urenweek met behoud van loon en volledige herbezetting**
- **Een minimumtarief voor ZZP'ers van 20 euro per uur**
- **Geen aantasting maar verhoging van het minimumloon tot 15 euro per uur**
- **Gelijk loon voor gelijk werk; afschaffing van het minimumjeugdloon**
- **Een einde aan nulurencontracten, tijdelijke contracten en commercieel uitzendwerk**
- **Geen aantasting van de ontslagbescherming**
- **De pensioenleeftijd terug naar 65 jaar**
- **Voor ouderen een inkomen van 80% van het laatste loon met een minimum van 1500 netto per maand**
- **Massale investeringen in zorg, onderwijs, sociale woningbouw en milieu**

Welke samenstellingen regeringen ook hebben, het lijkt wel alsof alle partijen zodra ze aan de macht zijn, enkel nog cadeaus voor de bazen en inleveren voor ons kennen. Dat komt door de economische, sociale en ecologische puinhopen die het kapitalisme in crisis heeft aangericht. Vandaag stoot daarom elke sociale politiek op de hebzucht van de heersende klasse. Een politiek die wel rekening houdt met de behoeften van ouderen, de kansen voor jongeren en de levensstandaard voor gewone gezinnen, is pas mogelijk door te breken met het systeem dat draait om persoonlijk gewin en te strijden voor een echte democratische en socialistische maatschappij.

Vecht met ons mee voor een socialistische wereld!

Het Committee for a Workers' International (Comité voor een Arbeiders Internationale) is een wereldwijde organisatie van arbeiders, jongeren en al diegenen die worden onderdrukt door het kapitalisme en imperialisme en die strijdt voor een socialistische wereld. Het tijdperk van het neoliberale kapitalisme en globalisering dat het beleid van de heersende klassen heeft gedomineerd, heeft geresulteerd in nooit eerder geziene ongelijkheid en uitbuiting. De rijkste 8 mensen op de planeet bezitten inmiddels evenveel als de armste 50% van de wereldbevolking. De massale armoede, uitbuiting, oorlog en conflicten die het waarmerk zijn van het kapitalisme van vandaag de dag, kunnen alleen beëindigd worden door democratische planning van de economie door werkende mensen, gebaseerd op de nationalisatie van de grote multinationals en financiële instellingen, en het instellen van een socialistische geplande economie. Een systeem dat nieuwe technologie en menselijk vakmanschap zal gebruiken om de behoeften van de hele bevolking te dienen in plaats van de winsten van de rijkste 1%.

Het CWI vecht tegen uitbuiting, onderdrukking en elke discriminatie gebaseerd op geslacht, seksuele oriëntatie of ras, en tegen nationale onderdrukking. We vechten voor de eenheid van alle werkenden in een wereldwijde strijd tegen het kapitalisme en imperialisme. Het CWI steunt het opbouwen van massapartijen van de werkende klasse om alle werkenden te verenigen in een strijd om hun belangen te verdedigen en zich tegen het kapitalisme te verzetten. We vechten om marxistische partijen op te bouwen met een revolutionair socialistisch programma, om het kapitalisme in elk land en internationaal te verslaan. Het CWI is georganiseerd in meer dan 40 landen op alle 6 continenten, in een gemeenschappelijke strijd voor een socialistisch alternatief. Op socialistworld.net kan je ons programma, commentaar en verslagen vinden van onze strijd en van werkenden over de hele wereld. We roepen diegenen op die het eens zijn met de strijd voor een massa socialistisch alternatief om met ons mee te vechten in deze strijd.

**Socialistisch Alternatief is de Nederlandse afdeling van het CWI. Lees meer over ons op onze website: www.socialistischalternatief.nl of neem contact met ons op:
Email: info@socialisten.net**

Stop seksueel geweld tegen vrouwen! Kapitalisme zonder seksisme bestaat niet!

Bij het opkomen van de beschuldigingen tegen Harvey Weinstein, producer en mede-oprichter van Miramax, zijn we opnieuw getuige van de uitbuitende en vrouwenhatende acties van de machtigsten der aarde.

DOOR LAURA FEENEY, GRONINGEN

Dit voortdurende seksistische gedrag onthult opnieuw hoe hebzucht, macht en overheersing elkaar overlappen en legt de onverbreekelijke verbanden bloot tussen het kapitalisme en het patriarchaat. De harde realiteit is dat vrouwen die 'een plekje aan de tafel' willen bemachtigen, er al snel achter komen dat ze niet welkom zijn. Vrouwen moeten begrijpen dat misbruik op basis van geslacht inherent is aan de kapitalistische structuren, dat het om uitbuiting draait. Als vrouwen hun verhalen delen, krijgen ze vaak geschokte reacties van mannen en vaak ook worden zij beschuldigd. Dit maakt duidelijk dat de houding en reacties op misbruik moeten veranderen. Dit gevoel werd recent versterkt door de herleving van de #MeToo online campagne, die geïnspireerd werd door de vrouwen die zich uitspraken tegen de machtige Weinstein.

Eigenlijk werd de campagne 10 jaar geleden gestart door de zwarte activiste Tarana Burke, maar de meer recente populariteit werd in gang gezet door de Amerikaanse actrice Alyssa Milano. Ze riep iedereen op die te maken had gehad met seksueel geweld om haar tweet te beantwoorden met 'me too'. Deze campagne werd internationaal, en in één van haar laatste tweets van 24 oktober zei ze: 'Eén tweet heeft 1,7 miljoen stemmen uit 85 landen bij elkaar gebracht.' Er is zelfs een #MeTooCongress georganiseerd om de kwestie van seksisme bloot te leggen en om het ook over misbruik binnen de Amerikaanse politiek te hebben.

De #MeToo campagne heeft een grote impact in Nederland gehad, en kwam op het landelijke nieuws. De hashtag #zeghet werd naast #MeToo gebruikt door Nederlandse vrouwen die hun ervaringen deelden.

De beweging inspireerde een vrouwelijke Nederlandse professor om zich uit te spreken tegen seksisme in de academische wereld. Professor Vanessa Evers van de universiteit van Twente sprak zich uit over de intimidatie en fysieke pesterijen die ze onderging tij-

dens haar carrière. Ze zei dat ze zich verplicht voelde zich uit te spreken, dat ze zich schaamde omdat ze het niet eerder had gedaan en dat ze nog steeds bang was voor de gevolgen.

Elke paar jaar besteden de media aandacht aan dit soort campagnes, maar er moet meer gedaan worden door de mensen zelf. Het is niet voldoende om te wachten tot de machtigen actie ondernemen,

omdat hun winsten dalen ten gevolge van 'negatieve publiciteit'. Alleen maar de 'bad guys' straffen of diegenen die gepakt worden, helpt weinig om de echte crisis op te lossen. Het kapitalistische systeem moedigt dit gedrag aan, het creëert en voedt 'giftige mannelijkheid'. Inclusief de druk op mannen om zich aan te passen aan maatschappelijke normen van overheersing en macht, bepaald door het systeem. Echter, al diegenen die slachtoffer zijn van

dergelijk misbruik, moeten zich niet laten ontmoedigen. Hoe meer stemmen zich toevoegen aan de strijd, hoe groter onze kracht. Het helpt om internationale eenheid en kracht te scheppen.

Daarom is het werk van socialistische feministische organisaties essentieel. Zij leggen het systeem in crisis bloot en geven vrouwen het gereedschap in handen om het te veranderen. ROSA is een socialistische feministische organisatie, opgericht door vrouwelijke leden van de Socialist Party in Ierland (onze zusterorganisatie in

Ierland). Het begon na de dood van Savita Halapannavar, die het slachtoffer werd van Ierlands reactionaire en onmenselijke abortuswetgeving. ROSA staat voor 'Reproductive rights, against Oppression, Sexism & Austerity' en is vernoemd naar Rosa Parks en Rosa Luxemburg: inspirerende vrouwen die vochten voor rechtvaardigheid en verandering. ROSA is enorm belangrijk in de strijd in Ierland om de abortuswetgeving te liberaliseren en roept op voor 'scheiding tussen kerk en staat.' In oktober is ROSA in Noord-Ierland opgericht, waar de abortuswetgeving zelfs nog strenger is. ROSA werd in maart van dit jaar ook in België gelanceerd. Zij brengen onder de aandacht hoe neoliberal beleid en de flexibilisering vooral vrouwen treft. De economische crisis heeft ertoe geleid dat sommigen vechten voor hun deel om te overleven en zich daarbij laten verdelen, met als resultaat een groei van racisme, seksisme en homofobie. De echte vijand is de klasse van miljardairs die profiteren van verdeeldheid. Daarom is solidariteit binnen de werkende klasse van het grootste belang. Een socialistische maatschappij voor en door gewone mensen is de enige weg naar echte emancipatie van vrouwen en alle mensen.

Het werk van socialistische feministische organisaties is essentieel. Zij leggen het systeem in crisis bloot en geven vrouwen het gereedschap in handen om het te veranderen.

Vluchtelingen niet welkom...

De EU muren worden opgetrokken

Nederland legt de basis voor een apartheidsstaat

Het nieuwe kabinet heeft twee belangrijke schakels van haar beleid bekend gemaakt. De grenzen dicht en vluchtelingen tot tweederangsburger degraderen. Dit alles gevoed door ultra rechtse gedachten die het economische vluchtelingen noemen en niet “passend “in onze maatschappij. De onderbuikgevoelens en racistische denkbeelden van de PVV dus die gemeengoed worden bij alle bestaande partijen.

DOOR THEO HARTOGS, AMERSFOORT

Ze spelen geraffineerd in op de gekweekte angsten van mensen, en noemen dat “Onderling vertrouwen en sociale cohesie dreigen bij al te grote migratieschokken af te kalven.” Met die paar woorden zeggen ze verdekt: “Deze mensen passen niet in onze wereld, met onze waarden en normen”; het zijn “gelukszoekers” en teveel van hen ontwrichten onze maatschappij. Een ontmoedigingsbeleid naar de mensen die al hier zijn en naar mogelijk nieuwe vluchtelingen. Voor hen die er nog in slagen om door de opgetrokken muren aan de buitengrenzen van Europa heen te komen en niet direct weer terug gestuurd worden.

Nieuwkomers krijgen de eerste twee jaar geen zorg- en huurtoeslag en zullen veroordeeld zijn tot het leven onder zeer slechte omstandigheden, in opvangcentra, met slechts een klein bedrag om van te leven. Hun politieke rechten worden verder ingeperkt. De bezwaarmogelijkheden tegen een

beslissing worden verder ingeperkt. Het recht geldt niet meer voor deze groep. Ze worden rechteloze burgers die men zo snel mogelijk uit wil zetten. Dat is de voorbode van nog verder gaande inperkingen van onze democratische vrijheden.

Tevens kiest men voor een zelfde verdrag met Libië als met Turkije, en dat noemen ze dan “opvang in de regio”. Dat de mensen daar in erbarmelijke omstandigheden leven, dat er kinderarbeid is, kinderen zich moeten prostitueren om te overleven, vluchtelingen in de tang zitten van allerlei misdadige bendes, daarover heeft men het niet.

Nederland loopt keurig mee in de botte neoliberale politiek, die

ook Trump kenmerkt. Bescherming van de rijkdom die gestolen is uit de landen waar nu oorlog heerst. Het in stand houden van een oorlog waar de oorlogsbaronnen fors aan verdienen en het leegroven van het Midden-Oosten in stand houdt. Het sluiten van de grenzen, is eng protectionisme, goedgepraat door naar racisme tenderende ideeën over “onze superieure Joods Christelijke waarden” (zoals verdedigd door ChristenUnie dat in het kabinet opgenomen is). Bedoelen ze daarmee de ‘waarden’ van bezuinigen op pensioenen en lonen, van oorlog en neokoloniale

plundering, van georganiseerde ellende en racisme? Hun waarden zijn niet de onze: wij staan voor solidariteit in de strijd voor een menswaardig leven voor iedereen, een strijd voor een socialistische samenleving!

Nederland loopt keurig mee in de botte neoliberale politiek, die ook Trump kenmerkt. Bescherming van de rijkdom die gestolen is uit de landen waar nu oorlog heerst. Het in stand houden van een oorlog waar de oorlogsbaronnen fors aan verdienen en het leegroven van het Midden-Oosten in stand houdt.

Voor een socialistische Catalaanse republiek! Versla "Artikel 155" en de Francistische onderdrukking door massamobilisatie!

Het uitroepen van de Catalaanse republiek door het Catalaanse parlement op 26 oktober heeft een onmiddellijke reactie tot gevolg gehad van de Spaanse staat en de regering van de Partido Popular en zijn bondgenoten, Ciudadanos en de PSOE. Het activeren van Artikel 155 van de Spaanse grondwet, dat de regering in Madrid in staat stelt om de lokale autoriteiten naar huis te sturen en iedereen gevangen te zetten die hiertegen is, is het antwoord van een staat die afstamt van het Franco regime en is geërfd door de partijen die het onderstunen, het zogenoemde "Regime van '78". Het is een duidelijke poging om de wil van het Catalaanse volk te onderdrukken, die tot uiting kwam bij het opeisen van haar recht om te stemmen op 1 oktober, ondanks de brute aanvallen van de politie, en bij de historische algemene staking twee dagen later, alsmede het samenkomen van miljoenen in geheel Catalonië.

VERKLARING VAN ESQUERRA REVOLUCIONARIA

Revolutionaire marxisten verzetten zich tegen elke vorm van onderdrukking en stellen dat de strijd voor een Catalaanse republiek verbonden moet worden met een politiek programma tegen bezuinigingen en sociale afbraak, een programma dat breekt met de logica van het kapitalisme en de overheersing van de elites in zowel Spanje als Catalonië. De Catalaanse republiek moet van de bevolking zijn, van de onderdrukten, de jongeren en de arbeiders. Daarom kunnen we haar verdediging niet overlaten aan de kapitalistische politici en partijen zoals de PDeCAT, die de belangen van de rijken verdedigt. De strijd voor een republiek die het streven van de meerderheid verdedigt, is deel van de strijd om de maatschappij te veranderen, richting socialisme.

De arbeidersklasse moet een fundamentele rol spelen in de strijd tegen onderdrukking, die onlosmakelijk verbonden is met de strijd voor een zelfstandige Catalaanse republiek. We moeten daarom het verband leggen tussen deze zaak en een beleid dat kwaliteitsbanen schept met fatsoenlijke lonen, een einde maakt aan onzekere banen en uithuiszettingen, dat investeert in gezondheidszorg, onderwijs en

publieke diensten. Een republiek die een einde maakt aan de economische sabotage door de Catalaanse kapitalisten en de financiële sector en grote bedrijven nationaliseert. Dit is de enige manier om de republiek te veroveren en te verdedigen, door zeker te maken dat de enorme kracht van de Catalaanse arbeidersklasse wordt gemobiliseerd om het repressieve offensief van de Spaanse staat en regering te verslaan.

De Spaanse en de Catalaanse kapitalistenklasse, de gevestigde media, alle partijen van het "Regime van '78", de rechtspraak, de veiligheidsdiensten en de monarchie hebben zich allen verenigd om de wil van miljoenen burgers, jongeren en arbeiders in Catalonië te breken. Maar de methoden die ze hebben gekozen, maakt dat ze geconfronteerd worden met situaties die de stabiliteit van hun systeem en zijn politieke en economische macht bedreigen. Name-lijk door geweld en dwang te gebruiken via de staat om de gevestigde orde te handhaven. Ook toont het zwijgen en de hypocrisie van de Europese instellingen en de internationale gemeenschap, die de situatie in Catalonië een "Spaanse zaak" noemden ondanks de duidelijk antidemocratische maatregelen, dat het internationaal kapitalisme bereid is alle middelen te gebruiken om de gevestigde orde te handhaven.

De Spaanse en Catalaanse heersende klasse zijn doodsbang voor het uitroepen van een onafhankelijke Catalaanse republiek, niet alleen omdat dit het idee van een eengemaakt Spanje onderuit haalt, maar ook omdat het een voorbode is van komende strijd. Ze weten dat de overwinning van de bevolking zou leiden tot een nog intensere strijd voor de onderdrukten en tegen kapitalistische overheersing, de gevestigde sociale orde en neoliberale afbraakpolitiek. Het zou het begin zijn van een strijd voor een socialistische Catalaanse republiek en een federatie van socialistische staten, gebaseerd op de vrije en vrijwillige eenheid van de volkeren en naties die op dit moment de Spaanse staat vormen. Een strijd die nu al de actieve solidariteit opwekt van de onderdrukte massa's van Europa en van de hele wereld.

Visca Catalunya lliure, republikeins en socialistisch!

Staking leraren basisonderwijs op 5 oktober gigantisch succes – nu de acties opvoeren!

Op 5 oktober vond een historische staking van de leraren in het basisonderwijs plaats. 90 procent van de basisscholen bleef een dag dicht; 60.000 leraren kwamen naar de manifestatie in Den Haag en nog eens 10.000 leraren kwamen naar manifestaties op andere plaatsen in het land. Actiegroep “po in actie” heeft opgeroepen tot een tweedaagse staking in november als de regering de eisen niet inwilligt. De nieuwe regering heeft tot nu slechts 720 miljoen euro toegezegd, terwijl 1,4 miljard noodzakelijk is om de problemen op te lossen. Een tweedaagse staking zou een uitstekende stap zijn, het is nu zaak de druk verder op te voeren tot de regering de eisen volledig inwilligt!

DOOR BARBARA VEGER, ROTTERDAM

De werkdruk in het basisonderwijs is enorm. Een lerares vertelde ons: “Ik heb werkdagen van acht uur ’s ochtend tot zes uur ’s avonds, en dan nog kom ik tijd tekort. Daarnaast moet je je in je eigen tijd ook nog eens bijscholen.” Klassen van 30 kinderen of zelfs meer zijn geen uitzondering. Het onderwijs kent het hoogste percentage burn-outs van alle beroepsgroepen: één op de vier leraren heeft er ooit mee te maken gehad. De grote administratieve rompslomp verhoogt nog de werkdruk. Daarnaast is het loon 7 tot 19% lager dan in het voortgezet onderwijs, hoewel leraren in het basisonderwijs dezelfde opleiding moeten volgen en dezelfde verantwoordelijkheden hebben als leraren in het voortgezet onderwijs. Leraar in het basisonderwijs is daarmee een onaan-trekkelijk beroep geworden, het aantal studenten aan de pabo is dan ook dramatisch gedaald met 77% in 10 jaar. Er is nu al een lerarentekort, dat zou volgens berekeningen oplopen tot 10.000 in 2025 als er niets verandert.

De eisen van de leraren – gelijktrekking van de lonen met die van

het voortgezet onderwijs en 500 miljoen om de werkdruk te verlagen - zijn dus volledig gerechtvaardigd en hoogst noodzakelijk. De eis van kleinere klassen zou zelfs nog wat aangescherpt kunnen worden door een maximale klassengrootte van twintig kinderen te eisen.

De leraren geven het goede voorbeeld aan alle werkenden door massaal in actie te komen en offensieve eisen te stellen. Maar dat er nu massaal actie gevoerd wordt, is niet in de eerste plaats te danken aan de leiding van de onderwijsbonden. Veel te lang hebben zij gewacht met in beweging komen, tot leraren zich buiten de vakbonden om gingen organiseren in “po in actie”. Drie leraren startten een facebookgroep die een groot succes werd, binnen enkele maanden sloten meer dan 40.000 leraren zich aan. Po in actie dreigde om een week te gaan staken. Pas daarna haakten de onderwijsbonden en de schoolbesturen aan. Toen vertegenwoordigers van po in actie opriepen om in november twee dagen te staken, reageerde de vakbondsleiding terughoudend. De Aob (Algemene onderwijsbond) houdt nu een enquête onder haar leden of zij bereid zijn verder actie te voeren. Het was echter veel beter geweest ledenvergaderingen te organiseren, zodat leraren collectief de discussie kunnen voeren wat de beste stap vooruit is in plaats van als individu thuis te moeten beslissen.

Het opzetten van actiecomités in de scholen en regio’s zou de strijd enorm helpen. Op die manier kunnen leraren en ouders zoveel mogelijk betrokken worden bij de acties en de discussie voeren en beslissen over welke vervolgstappen noodzakelijk zijn.

We zullen van de nieuwe regering niets cadeau krijgen, er zal voor gestreden moeten worden. Ook binnen de vakbeweging zullen we de

strijd moeten aangaan, door het opbouwen van een linkse oppositie, zodat de vakbonden weer strijdorganen worden die daadwerkelijk de actie organiseren die nodig is, om onze gerechtvaardigde eisen binnen te halen.

We zullen van de nieuwe regering niets cadeau krijgen, er zal voor gestreden moeten worden. Ook binnen de vakbeweging zullen we de strijd moeten aangaan, door het opbouwen van een linkse oppositie, zodat de vakbonden weer strijdorganen worden die daadwerkelijk de actie organiseren die nodig is, om onze gerechtvaardigde eisen binnen te halen.

100e verjaardag van de Russische Revolutie

Toen de arbeiders de macht grepen

Dit jaar is het honderd jaar geleden dat de Russische revolutie plaatsvond. Toen de textielarbeidsters in Petrograd demonstreerden op 8 maart 1917, beseften ze wellicht niet dat hun actie het startpunt zou zijn voor de grootste historische gebeurtenis uit de menselijke geschiedenis. De arbeiders en de boeren, georganiseerd in Sovjets (arbeidersraden), dwongen meer rechten af dan het kapitalisme hen ooit had kunnen bieden.

DOOR BARBARA VEGER, ROTTERDAM

Nadat de Sovjets onder leiding van de Bolsjewieken de macht hadden gegrepen in oktober 1917, werd deelname aan de imperialistische plundering van de Eerste Wereldoorlog onmiddellijk stopgezet, het grootgrondbezit werd verdeeld onder de arme boeren en de onderdrukte nationaliteiten kregen gelijke rechten, inclusief het recht op afscheiding. De 8-urendag werd ingevoerd, arbeiderscontrole in de bedrijven ingesteld en de banken genationaliseerd.

Er kwam juridische gelijkheid tussen mannen en vrouwen, recht op echtscheiding voor iedereen, zwangerschapsverlof, kinderopvang tijdens de werkuren, legalisatie van abortus. Homohuwelijken en geslachtsverandering werden wettelijk mogelijk. De Bolsjewieken wilden daarnaast het huishoudelijk werk socialiseren door het bouwen van crèches, kantines, wasserettes etc.

De Bolsjewieken voerden al snel het eerste stelsel van sociale zekerheid in. Het onderwijs, inclusief het hoger onderwijs, werd gratis. Vanaf 12 jaar hadden leerlingen het recht om deel te nemen aan het democratisch beheer op hun school. Het aantal scholen nam met 50% toe en de middelen voor onderwijs vervijftienvoudigden. Dit is slechts een greep uit de verworvenheden van de Oktoberrevolutie.

Het Sovjetsysteem was het meest democratische ooit, tot de sta-

linistische contrarevolutie elke vorm van democratie de nek om-draaide. .

De stalinistische contrarevolutie heeft niet alleen een groot deel van de verworvenheden van Oktober tenietgedaan, het was ook een groot obstakel voor elke poging tot revolutie in andere landen. De Oktoberrevolutie moest zich echter internationaal uitbreiden om stand te houden. In de nasleep van de Eerste Wereldoorlog en de Oktoberrevolutie was er effectief een revolutionaire golf: Duitsland, Italië, Oostenrijk-Hongarije, Ierland ...

Met name een socialistisch Duitsland met de grootste en best georganiseerde arbeidersklasse ter wereld zou een enorme stimulans geweest zijn voor de Sovjet-Unie. De revoluties in andere landen mislukten echter, de Sovjet-Unie bleef geïsoleerd en de stalinistische bureaucratie kon de macht definitief in handen nemen.

Trotski stelde dat ofwel de stalinistische bureaucratie omvergeworpen zou worden door een politieke revolutie, ofwel dat het kapitalisme weer heringevoerd zou worden. Het laatste is helaas gebeurd. Maar dat neemt niet weg dat de Russische Revolutie een lichtend voorbeeld is voor arbeiders en jongeren over heel de wereld en dat we er veel lessen uit kunnen trekken voor de strijd tegen het kapitalisme vandaag.

Verkrijgbaar bij Socialistisch Alternatief: "Geschiedenis van de Russische Revolutie", door Leon Trotski. Drie delen voor 25 euro (exclusief verzendkosten); en "De verraden revolutie" door Leon Trotski, 10 euro (exclusief verzendkosten).

www.revolutie1917.com

Vervolg op pagina 8

bezit van hun universiteit bezet hielden.

Na de actie was er belangstelling van de lokale en regionale media. De studenten gebruikten dit platform om hun eisen voor betaalbare huisvesting en een puntensysteem bij verhuur bekend te maken. Wonen is een mensenrecht, geen luxeproduct dat enkel toegankelijk is voor wie het zich veroorloven. Als de universiteit duizenden internationale studenten uitnodigt naar Utrecht, dan heeft deze samen met het gemeentebestuur een verantwoordelijkheid voor de huisvesting van de studenten.

De rampzalige verliezen bij de vorige huizen crisis toont aan dat we de behoefte van wonen niet kunnen overlaten aan de private markt, private ontwikkelaars en private banken. De winsthonger van projectontwikkelaars en private huisjesmelkers leidt tot een zeepbel in de huizenmarkt. Het monopolie van de private bedrijven op de huizenmarkt heeft niet alleen de huurprijzen fors de hoogte ingejaagd, maar leidt ook tot discriminatie van studenten en migranten door verhuurders. Dit is onaanvaardbaar en we moeten protesteren tegen dit onrechtvaar-

dig gedrag dat zo openlijk gesteld wordt. Dit is slechts één van de voorbeelden van hoe dit systeem faalt: onderwijs, pensioenen, zorg, infrastructuur, ... De heersende elite is amper in staat om de samenleving het hoofd te bieden. In plaats van te investeren in de publieke sector wordt gewoon doorgegaan met de bezuinigingen en privatiseringen. De wooncrisis in Nederland is een duidelijk voorbeeld van het falen van rechtse regeringen om de problemen van de meest kwetsbare mensen aan te pakken.

De media en vertegenwoordigers van de regering stellen dit voor als een tweeledig probleem waarbij internationale studenten tegen hun Nederlandse collega's worden opgezet. We moeten deze verdeeldheid bestrijden en bouwen aan solidariteit tussen studenten om deze kwestie op landelijk niveau aan te pakken. Dit vereist een programma in het belang van de overgrote meerderheid van de bevolking in plaats van een kleine groep van het establishment. Onze strijd voor betaalbaar wonen in Utrecht en de rest van Nederland, moet verbonden worden met een bredere strijd in de samenleving, niet enkel rond huisvesting maar rond alle kwesties die werkenden, vrouwen en jongeren raken.

SOCIALISTISCH ALTERNATIEF

€1
€2 steunprijs

November-December 2017

Studentenacties: "We willen nu woonruimte"

De wooncrisis is een terugkerend probleem voor het wereldwijde kapitalistische establishment. Stijgende huurprijzen en roekeloze huiseigenaars duwen groepen die het moeilijk hebben in deze tijden van bezuinigingen helemaal over de afgrond. Sinds het begin van de crisis is er een sterke toename van het aantal daklozen: van 6.500 in 2009 tot bijna 13.000 in 2016. Nu komen er spanningen rond studentenhuising aan de oppervlakte in heel het land. Het falen van de regering om het tekort aan huising aan te pakken, zorgt ervoor dat heel wat studenten, zowel Nederlandse als buitenlandse, in wanhopige situaties terecht komen.

DOOR AINDRIÚ DE BUITLÉIR, UTRECHT

Er doken verhalen op van studenten die op campings verblijven, in veel te dure studentenhostels en zelfs in een asielzoekerscentrum in Groningen. De universiteiten blijven zwijgen over dit probleem. Ze wijzen in het beste geval op oplossingen op korte termijn, maar weigeren verantwoordelijkheid op te nemen voor de vele internationale studenten die naar hier werden uitgenodigd. Deze onderwijsinstellingen handelen meer als bedrijven: ze trekken het geld van buitenlandse studenten aan als investering en als onderdeel van wereldwijde concurrentie.

De gemeentebesturen en universiteiten schuiven de verantwoordelijkheid voor de problemen nu al jaren naar elkaar door. De infra-

structuur is onvoldoende voor de toestroom van studenten. Jaar na jaar wordt de druk groter met verhuurders die een graantje willen meepikken en private bedrijven die gebruik maken van het kamertekort om grote winsten te boeken.

STUDENTEN PROTESTEREN IN UTRECHT

Naar schatting zal de Utrechtse studentenbevolking de komende vijf jaar met 18.000 aangroeiën. De door de gemeente 2.350 beloofde extra kamers tegen 2019 zullen niet volstaan. Integendeel, de tekorten zullen enkel groter worden. Tegen deze achtergrond besloot een groep getroffen studenten aan de universiteit van Utrecht om tot actie over te gaan. Op vrijdag 13 oktober kwamen we bijeen op de trappen van Janskerkhof 3 om actie te voeren en de ernst van het probleem duidelijk te maken. We waren met ongeveer 50 studenten en voerden een uur actie. Er was een groot enthousiasme over nieuwe acties. Studenten zaten op de trappen met protestborden, maar lieten wel voldoende ruimte zodat iedereen het gebouw binnen kon. Op de borden slogans als: 'Wij willen woonruimte,' een erg gematigde eis aan een universiteit met een jaarlijks budget van 880 miljoen euro. De beveiliging was minder blij met de actie en haalde de politie erbij. De veiligheidsagenten beweerden dat de kwade studenten die allemaal netjes hun collegegeld betaalden het private

Lees verder op pagina 7